

جو انان و هو میقی

توجه و علاقه روز افزون با مختن موسیقی مطلب تازه‌ای در تعلیمات کشورهای مترقی نیست. تعلم موسیقی سالها است در اکثر مدارس کشورهای جهان معمول بوده است ولی تاکنون آنطور که باید به جذبه سحرانگیز و اثر تربیتی و روانی موسیقی در جو انان توجه نمیشود. اکنون ثابت شده است که مطالب درس موسیقی اگر شامل نکات جالبی باشد میتواند توجه جو انان را بحداکثر بخود جلب کند و در نتیجه باعث شود که جو انان با نهایت اشتیاق و علاقمندی حتی اوقات فراغت خود را صرف تمرینهای اضافی نمایند. بدین ترتیب تعلم صحیح موسیقی موجب تأثیرات فوق العاده‌ای در سرنوشت جو انان میشود.

از اثرات دیگر موسیقی بر روی جو انان ایجاد و پیدایش روح همکاری در بین آنان جهت دست یافتن بمقاصد و نتایج مطلوب میباشد. پشتیبانی واستقبال والدین و مریان مدارس و معلمین از تشکیل و توسعه درس موسیقی و کمکهای مالی آنان باعث خواهد شد که حتی دانش آموزانی که وضع مالی خوبی ندارند بتوانند در مدرسه عمل و نظرآ باهنر موسیقی آشنا شوند. و از اثر تربیتی و روانی آن بر خوردار گردند. استقبال و پشتیبانی از کلاس‌های موسیقی و در نتیجه توسعه هنر موسیقی باعث خواهد شد که در هر مدرسه ارکستر سنتوفونی و گروه خوانندگان

آواز و تک نوازان درسازهای مختلف بتوانند هنر نمائی کنند و همیشه بر نامهای متنوعی برای خود والدین و حتی میهمانان خارج از آموزشگاه اجرانمایند و در نتیجه شخصیتی جامع الاطراف یا بند. مدرسه میتواند باعث شود که جوانان با آثار مصنفین قدیم و جدید و موسیقیدانهای بنام دنیا آشناشی حاصل کنند و با حرارت و علاقه با موسیقی حال و گذشته مملکت خود و سایر ممالک جهان روبرو گردند و باین ترتیب ادراک و عشق ابدی از موسیقی در نهاد خود بودیست گذراند. گرچه موسیقی برای جوانان مفرح است ولی آنها آنرا جدی تلقی میکنند و از هماهنگ شدن با دیگران و اجرای سهم خود بنحو شایسته رضایت خاطر احساس میکنند.

مریبان موسیقی باید بگروه خوانندگان و تک نوازان و شرکت کنندگان در ادارکستر و حتی طرفداران موسیقی سبک و رقص و نوازندهای کان و خوانندگان آن بیک چشم نگاه کنند و بهمه آنان باعلاقه و با صمیمیت کمک کنند و آنانرا رهبری نمایند. با وجودیکه موسیقی را بجهات خوانان بخاطر ارزش‌های فرهنگی، اجتماعی و آموزشی آن تعلیم میدهند معاذالله درین شاگردان کسانی هستند که آنرا او سیله تأمین و معاش خویش قرار خواهند داد چنانکه بعد از افراد نامبرده را میتوان در ادارکستر سنتوفونی شهر، در گروه آواز جمعی، و رادیو و تلویزیون و سایر مؤسسات هنری مشاهده نمود و یا تعدادی از آنان شغل معلمی موسیقی در مدارس و سایر مراکز را انتخاب خواهند کرد. آنچه ذکر شد در هر آموزشگاهی اعم از بزرگ یا کوچک قابل اجرا است فقط برای اجرای این طرح وجود مریبان لایق واز خود گذشته و مسئولین دلسوز و همکاری خانه با مدرسه لازم است تا عشق بموسیقی را بتوان در جوانان بوجود آورد.

پیشرفت موسیقی در دیبرستان با سلیقه‌های مختلف جوانان در موسیقی بستگی دارد. شرکت در گروههای موسیقی تأثیر عمیق روی جوانان باقی میگذارد. جوانان علاقه دارند که بموسیقی گوش فرادهند، آواز بخوانند، بنوازنند و یا آنرا برشته تحریر در آورند. موسیقی با سبکهای گوناگون آن برای دانش آموزان شیرین است و در آنها تأثیر میکند. شرکت تعداد بیشمار جوانان در

گروههای مختلف موسیقی و آواز جمعی نشان دهنده علاقه و آمادگی آنان برای فراگرفتن موسیقی است. ذوق جوانان به موسیقی در آموزشگاه پیدا نمیشود بلکه این ذوق پیشتر از آن از همان اوان کودکی و طفولیت در آنان موجود است. امر وژه در تبیجه تحقیقاتی که توسط «سازمان ملی آموزشی» در مورد «موسیقی در مدارس عمومی» انجام گرفته است ثابت شده که موسیقی با سایر مواد درسی مانند ادبیات، ریاضیات، ورزش و زبانهای خارجی و سایر مواد دیگر درسی ارتباط بسیار نزدیکی داشته و فراگیری موادهای مزبور را سهل‌تر و ساده‌تر میکند.

موسیقی لازمه‌زندگی جوانان است و سیله‌ای است برای شناساندن شخصیت و تقویت روح آنان. استقبال و پشتیبانی از جوانانی که به موسیقی علاقمند هستند ممکن است باعث شود که تعدادی از آنان رشته خود را موسیقی انتخاب و در نتیجه در توسعه فرهنگ نقش مؤثری ایفا کنند. ایجاد مقررات صحیح و برنامه‌های جالب میتواند وسیله اخذ نتیجه مطلوب از کار این افراد محسوب شود. این افراد میتوانند در دردیف موسیقی‌دانهای بزرگ در آیند و از طرفی بی‌توجهی در پرورش استعدادهای آنها ممکن است آنانرا نسبت به موسیقی بی‌تفاوت و بی‌علاقة سازد. لذا از کار آنان باید قدردانی شود تا بتوانند بنحو شایسته و ارزشمند استعدادهای خود را که بهترین وسیله پیشرفت فرهنگی یک کشور میباشد بجامعه عرضه دارند.

موسیقی برای عده‌ای از جوانان یک نوع درمان نیز محسوب میشود و وسیله خواهد شد تا در زندگی ماشینی و یکنواخت کسل کننده آنان تغییرات مطلوبی ایجاد شود. موسیقی برای آنها وسیله روح بخشیدن و شورانگیز ساختن زندگی است و بنابراین باید در آموزشگاهها به آموزش موسیقی توجه کامل شود.

وقتی مواد درسی حاوی مطالب جالب و ارزشمندی باشد شاگردان حتی حاضر نداز اوقات تفریح خود نیز برای اشتغال بدان معرفت کنند و این مطلب در مورد موسیقی بیشتر صدق میکند چنان‌که در بازدیدی کی از دیبرستانهای «ایندیانا» گزارش داده شده که: اثر شگفت‌انگیز موسیقی بر روی نوجوانان و علاقه آنان به موسیقی

بحدی بوده که آنها اغلب هنگام صرف غذا نیز دست از تمرین بر نمی‌داشتند. ناگفته نماند که برای چنین شاگردانی همه نوع وسائل از قبیل معلمان با تجریبه و آزموده، وسائل کار و آلات موسیقی و از همه مهمتر بر نامه‌های صحیحی برای هر دوره و سنین مختلف آماده و مهیا بوده است. گذشته از این آنان از حمایت و تشویق پدران و مادران خویش نیز برخوردار بوده‌اند چنانچه اولیا با تشکیل انجمنی بنام «اجماعت والدین» فرزندان خود را تشویق و حمایت و کمک می‌کنند و وسائل لازم را تهیه و در مقابل وجه بسیار ناچیزی در اختیار شاگردانی که توانائی خرید آلات موسیقی برای تمرین ندارند می‌گذارند.

مسلم است که با چنین شرایطی تتابع بدست آمده از موسیقی مدارس بیش از حد انتظار و تصور عالی بوده و انعکاس شکفتانگیز آن بصورت شاهکارهای در فستیوالها و جوامع هنری جلوه گردد و نیز بعضی از چنین شاگردان بعد از دوران مدرسه موسیقی را بهترین وسیله برای تامین معاش و گذان زندگی خویش قرار دادند.

برای تقویت علاقه جوانان بموسیقی مدرسه اقدامات مفیدی صورت گرفته که مختصرآ عبارتند از :

- ۱ - قبول کردن موسیقی به عنوان یک درس اصلی در برنامه مدارس و پی بردن باین حقیقت که تعلیم آن کاری مشکل و پیچیده است.
- ۲ - ایجاد کلاس‌های جهت شناساندن سازهای مختلف موسیقی بشاگردان.
- ۳ - تشکیل کلاس‌های عالی و پیشرفتی برای تعلیم بعلم موسیقی.
- ۴ - ایجاد و توسعه مازه‌افی بنام «کنفرانس ملی جویندگان موسیقی».

استعدادها و سلیقه‌های متفاوت نوجوانان در موسیقی

مسلم است در میان شاگردان استعدادهای مختلف و علائق گوناگون در انواع موسیقی مشاهده می‌شود.

- ۱ - آماتورهای جدی : تعداد بسیار کم ولی ارزنهای از شاگردان آماتورها هستند که دارای قریحه فراوان و قابلیت یادگیری زیاد جهت کسب و تحصیل موسیقی در درجات عالیتر و بالاتری می‌باشند در واقع موسیقی لازمه

زندگی آنهاست و ازین همینهاست که موسیقیدان حرفه‌ای بر میخیزند که فعالیت آنان درشد و توسعه اجتماع بسیار موثر است.

۲- طرفداران موسیقی تفریحی و دسته جمعی: گروه زیادی از شاگردان هم طرفدار موسیقی تفریحی و دسته جمعی هستند اینها اغلب دارای استعدادهای متوسط در موسیقی هستند و موسیقی را بعنوان وسیله‌ای برای فرار از زندگی ماشینی و کسل‌کننده و شورانگیز ساختن آن میدانند. برای آنها موسیقی بالاتر از هنر و بصورت یک وظیفه اجتماعی و یا درمان بخش دردها میباشد.

۳- استعدادهای ناشناخته - در هر مدرسه‌ای درصدی از نوجوانان وجود دارد که از تظر موسیقی ممکن است آنها را ناشناخته‌های نامید. اما با آزمایش میتوان اولاً به وجود استعدادهای ناشناخته پی‌برداشنا علل شکست یا بی‌توجهی و شرکت نداشتن آنها را در فعالیتهای موسیقی مدرسه کشف نمود. مسلمانداشتن زمینه موسیقی یا تجربیات تلخ از موسیقی دوران دبستان یا تبلی و بیحالی و ترس خود آنان موجبات عدم موفقیت آنها را فراهم آورده است از اینجهت برای جلب توجه آنان بموسیقی مدرسه باید برنامه صحیحی برای موسیقی مدرسه در نظر گرفت و آنرا گسترش داد و از دوران ابتدائی به پردازش و تقویت استعدادها پرداخت. هر گاه در مدرسه‌ای درصد زیادی از شاگردان نسبت با مکانات موجود در موسیقی و انواع مختلف آن بی‌تفاوت باشند تجدید نظر در آن برنامه ضروریست.

نتایج موسیقی در زندگی مدرسه‌ای:

۱- تماس با هنر موسیقی و شاهکارهای آن موجبات زندگی موفق و ارزشمند تری را مهیا می‌سازد.

۲- شرکت در فعالیتهای موسیقی مدرسه بعنوان یک سولیست یا عضوی از یک گروه وسیله شهرت و شناخته شدن با اجتماع می‌شود در ضمن این تمرينهای جمعی روح‌همکاری و قدرت شکیبائی نوجوانان را بیشتر می‌سازد.

۳- موسیقی عاملی برای پرورش افراد حساس و ظریف طبع و صالح و خوب می‌باشد و بوسیله‌شکر کت در فعالیتهای مدرسه و اجتماع فرصتی برای خدمت بمدرسه

واجتماع فراهم میشود.

۴- موسیقی تفریح مطبوعی است و باید منحصر به سیفونی باشد تا بتواند فعالیتهای شادی بخش و مفرحی را فراهم آورد بلکه ساده‌ترین آلات موسیقی مانند سازدهنی، سه‌تارهاوائی، اتوهارپ، گرام و آلات دیتیمیک در مبارزه با کمبود های نوجوانان توانسته‌اند ارزش خود را ثابت کنند و موثر باشند.

۵- دستورات و راهنمایی‌های موسیقی میتوانند تاثیر زیادی در سلامت جسم و روح داشته باشد چنانکه «موسیقی درمانی» که از برنامه موسیقی مدرسه منتج میشود کمک موثری در روبرو شدن جوانان با هیجانات و مشکلات روحی زندگی میباشد.

۶- شرکت در فعالیتهای موسیقی مدرسه و کارکردن با معلمان و سایر شاگردان باعث میشود نوجوان استعداد موسیقی خود را در مقایسه با سایرین بهتر ارزشیابی کند.

۷- آشنا شدن با موسیقی مدرسه و سیله‌ای برای تامین مخارج مدرسه‌ای و کمک بهزینه خانواده از طریق کار تمام روز یا نصف روز میباشد.

۸- موسیقی مدرسه فرصتی برای توسعه استعدادهای خلاقه فراهم میسازد.

نتایج موسیقی از زندگی خانوادگی و اجتماعی:

۱- ایجاد زندگی مرتفعه و بهتر و سیله‌ای برای تامین معاش در حالیکه امر و زه مردم با جنبه‌های خسته‌کننده و ماشینی و تخصصی امور سروکار دارند تامین زندگی از اینراه موضوع فوق العاده مهمی است.

۲- سیله با ارزشی برای ساعت تفریح - موسیقی یک هنر است و برای هر کس چیزی عرضه میکند بدون اینکه سن، نژاد، رنگ و یا وضع مالی در نظر قرار گیرد و از طریق مختلف یعنی شرکت در فعالیتهای موسیقی ادراک و استماع و یا اجرای برنامه‌های فردی هم باعث همکاری افراد با یکدیگر و هم حظ روحی آنها میشود.

۳- علاقه و توجه به موسیقی میتواند مثل یک علاقه معمولی پیو ندمناسبی بین افرادیک فامیل و یا همسایگان و افراد مختلف اجتماع ایجاد نماید که این پیوستگی

از طریق شرکت در دسته‌های کرکلیسا، فعالیتهای موسیقی صنعتی و کنسرتها محکمتر می‌شود.

طرح برنامه‌های موسیقی برای همدادواران: این موضوع مورد توافق عموم است که موسیقی یک احتیاج اولیه زندگی در دنیای امروزیست بهمین جهت موسیقی نباید تنها وسیله سرگرمی در مدرسه و اجتماع باشد بلکه جنبه آموزشی و علمی آن باید مورد توجه قرار گیرد بنا بر این مسئولیت طرح برنامه‌های موسیقی باید بین تمام مدارس تقسیم شود و معلم موسیقی، معلمان سایر مواد درسی، کارکنان مدرسه، والدین و راهنمایان اجتماع همه در طرح و اجرای یک برنامه عملی وقابل اجرا کمک و تشریف مساعی کنند.

مرحوم «راسل مورگان» رئیس تعلیمات موسیقی مدارس دولتی کلیولند اوها یو قطریه خود را در لزوم طرح ریزی برنامه موسیقی برای جوانان بشرح زیر یبان می‌کند: بدون شک یکی از مهمترین مراحل تعلیم موسیقی پروردش ادراک و احساسات مختلف و گوناگون است. ما در موسیقی با ادراک و احساسات زیبائی که فکر قاصر از تصور آنها و کلمات عاجز از توصیف آنهاست وابستگی پیدا می‌کنیم. در هر فردی عطش موسیقی وجود دارد و اگر هنرقدرت داشت که شخص را از حدود زندگی مادی بالاتر ببرد از ناامیدی و تلخیهای بسیاری از زندگیها جلوگیری می‌شد.

شناسائی موسیقی بطور عملی: هرگاه انتظار ما از موسیقی هماهنگی آن با احتیاجات مختلف نوجوانان و تامین خواستهای آنان باشد لازمست که آنرا بعنوان یکی از قسمتهای قابل اجرا و منظم در برنامه مدرسه بگنجانیم. شناسائی و قبول موسیقی به عنوان جزوی از برنامه مدرسه توسط نشریه سازمان ملی قوانین دیپرستانها بنام «بولتین» منتشر شد مقاله‌ای از این مجله به بحث درباره اجرا و تاثیر موسیقی در دیپرستان اختصاص داده و ضمن گزارشی نکات زیر را برای توسعه برنامه‌ها تاکید می‌نماید.

۱- شناسائی هر هنری به عنوان یک انضباط فرهنگی و پیشنهاد کلاس‌های مختلفی که با احتیاجات گوناگون و درک هرشاگردی هماهنگی داشته باشد.

- ۲- داخل نمودن هنر در کلیه دروس مانند قطعات ادبی - رقص - هنر و موسیقی در تاریخ ادبیات وغیره.
- ۳- تجربه در اجرای برنامه و قدرت خلق که بوسیله شرکت در دسته‌های موسیقی مدرسه، گروههای کر، تاتر، اپرت و نشریات حاصل می‌شود.
- ۴- استفاده از منابع هنری اجتماع و تأثیرات آن برای کامل نمودن برنامه مدرسه مثل شرکت یافتن در کنسرتها، سخنرانیها، نمایشگاهها.
- موسیقی و هدفهای عام المتفق آن: به رشاغری با توجه به علاقه واستعداد او باید فرصتهای زیرداده شود.
- ۱- توسعه مهارت‌ها در موسیقی از طریق شرکت در بعضی برنامه‌های هنری بطور فردی یادسته جمعی یا توسعه و خلق موسیقی خود ساخته.
- ۲- ایجاد حس انتقاد از موسیقی جاز، رقصهای ملی، موسیقی مدروز، نمایشی و روشهای اصلی موسیقی جدی.
- ۳- ایجاد پژوهش حس مسئولیت در این عقاید انتقادی برای پیشرفت موسیقی در اجتماع که شامل پیشنهادات پدرادیو، تلویزیون و برنامه‌های زنده می‌باشد.
- ۴- کسب اطلاعاتی در موسیقی مانند: تاریخ موسیقی، فرم و ساختمان موسیقی، چگونگی صدا و سایر مشخصات مختلف موسیقی و زمینه‌های مختلف صدای افراد، نقش آهنگسازان در دوره‌های مختلف تاریخ و ارتباط موسیقی با علوم، ریاضیات و ادبیات.
- ۵- ایجاد علاقوه فراهم‌ساختن تجربه و تمرین در نوعی از موسیقی مدرسه و سالهای بعد از قبیل شرکت در نواختن، شرکت در آوازهای دسته جمعی و یا بعنوان شنوونده آنها.
- ۶- ایجاد کلاس‌های اختصاصی برای شاگردان با استعدادتر و ایجاد لابرآوارهای سمعی با وسائل و دستگاههای مناسب.
- ۷- اجرای موسیقی بطور فردی و جمعی.
- برنامه متعادل - بمنظور توسعه موسیقی در دیرستانها و گنجاندن آن در

بر نامه تحصیلی ایجادیک بر نامه منظم و متعادل که مناسب با احتیاجات و خواسته‌های افراد و گروهها باشد واجب است. اینک خلاصه‌ای از بر نامه موسیقی برای دیبرستانهای کوچک و بزرگ شرح داده می‌شود.

۱- درسیکل اول دیبرستان (۹۰-۸۷)

۱- کلاس‌های موسیقی همگانی که باید بدون درنظر گرفتن تجربه شاگردان در موسیقی تشکیل شود کلاس‌های گوناگونی مانند تاتر، آوازی یا استماع موسیقی ترتیب داده شود.

۲- کلاس‌هایی برای موسیقی آوازی، ترتیب گروههای کر، تریو و آوازهای دسته جمعی.

۳- کلاس‌هایی جهت موسیقی ضریب و تعلیم موسیقی بادی و ذهنی برای مبتدیان و کلاس‌های سطح بالاتر برای شاگردان سطح بالا.

۴- ترتیب کلاس‌های اختیاری موسیقی برای شناسائی تئوری موسیقی بخصوص در پایان سیکل اول.

۵- مرتبه و هماهنگ ساختن تأثیرات موسیقی خارجی مانند رادیو، تلویزیون، فیلم، خانه و کلیسا با آنچه در کلاس و مدرسه آموخته می‌شود.

۲- درسیکل دوم دیبرستان (۱۰-۱۱-۱۲)

۱- کلاس‌های موسیقی همگانی بدون در نظرداشتن تجربه شاگرد در موسیقی که شبیه کلاس‌های سیکل اول است منتها مطابق با علاقه و احتیاجات شاگردان سیکل دوم.

۲- کلاس‌های موسیقی آوازی

۳- کلاس‌های تعلیم موسیقی ضریب، بادی، ذهنی، و تعلیم ردیف و مضراب برای مبتدیان و شاگردان سطح بالا.

۴- کلاس‌های آموزشی تئوری موسیقی و ستایش و تحسین از موسیقی که انتخابی و اختیاری باشد.

۳- فعالیتهای غیررسمی- فعالیتهای غیررسمی موسیقی در سالهای مختلف دیبرستان که احتیاجات اجتماعی و تفریحی شاگردان را برآورده می‌سازد در

چنین اوقات متساقانه بعنوان برنامه‌های اضافی و فعالیت‌های فوق برنامه محسوب شده و چنین استدلال شده که این نوع فعالیت‌ها اضافی بوده و آنطور که باید اهمیت و تأثیر فعالیت‌های رسمی را در برنامه آموزشی ندارد درحالیکه تامین خواسته‌های اجتماعی و تفریحی شاگردان بوسیله فعالیت‌های غیررسمی با اندازه فعالیت‌های رسمی اهمیت دارد. روشها و فعالیت‌های غیررسمی که به شناسائی موسیقی کمک می‌کند و موثر است بشرح زیر است :

- ۱- برنامه‌های مجلسی - برنامه‌های آوازدسته جمعی - نمایشات انجمن موسیقی مدرسه - نمایش‌های هنرمندان خارج از مدرسه و کلوپهای موسیقی .
- ۲- ترتیب محاورات و کنسرتها واجرای آن توسط شاگردان .
- ۳- کنسرتهای آموزشی .
- ۴- تشکیل انجمنهای موسیقی در زمینه‌های مختلف : دوستداران صفحه، رهبری رقصهای ملی وغیره.
- ۵- برنامه‌های موسیقی در اجتماعات.

موسیقی باید متناسب با احتیاجات جمیع شاگردان و موقعیت زمان و هم‌دیف باسایر مواد درسی تدریس شود و هدف معلمان موسیقی دیگرستانها باید تعلیم موسیقی برای ترقی سطح فرهنگ بوسیله راهنمایی‌های لازم باشد. تنظیم برنامه موسیقی از مرحله اولیه است و طی سالیان بعد باید توسعه یافته و براساس تشخیص معلمان و احتیاجات شاگردان و تغییرات اجتماع و مدرسه اصلاحات و تغییرات لازم در آن صورت گیرد.

ترجمه و تلخیص شهین عالمی